

**ГОДИШЊИ ИЗВЕШТАЈ УСТАНОВЕ
ЗА 2014. ГОДИНУ**

1. ЛИЧНА КАРТА УСТАНОВЕ

- Назив,седиште **ПОЗОРИШТЕ „ БОШКО БУХА“**

- одговорно лице **МИЛОРАД МАНДИЋ**

-шифра делатности **9001**, матични број **07023871**

- ПИБ **100038734**

- бр. рачуна **840-507664-36**

- Управни одбор (председник) **Љубивоје Ршумовић**

- Надзорни одбор (председник) **Аца Марковић**

2. Подаци о објекту и улагања у објекат

а) Подаци о простору који установа користи

- укупна квадратура (са податком да ли је током 2014. године дошло до повећања или смањења простора)

Трг Републике 3 :	приземље и међуспрат	1099 м ² .
	први спрат	524 м ²

1623 м² (седиште Позоришта)

Чика Љубина 1.	264 м²
-----------------------	--------------------------

Укупна површина коју Позориште користи у свом седишту је 1887 м².

Дунавска 14. – магацински и радионички простор (два објекта) 921 м² + 465м². Укупно 1386 м².

У току 2014. године није дошло до промене у површини пословног простора који Позориште користи.

- основ коришћења (уговор или решење)

Простор на Тргу Републике у површини од 1623 м2. Позориште користи по основу Уговора са градом о уступању на бесплатно коришћење на период од 20 година.

Простор у Дунавској 14. Позориште користи по основу Уговора са пословним простором општине Стари град.

Правоснажном пресудом Првог основног суда у Београду одбијен је као неоснован тужбени захтев ИП „Просвета“ којим је тражено да Позориште „Бошко Буха“ преда тужиоцу у посед пословне просторије укупне површине 264,11 м2 које се налазе у згради у Чика Љубиној улици (део позоришне сцене, глумачке гардеробе и декоратерске просторије). Доношењем ове пресуде Позориште више нема нерешених имовинско правних односа, те нема препрека за свеобухватну реконструкцију Позоришта, као и и закључење Уговора са Градом којим се и овај простор (пored суседног Трга Републике бр. 3.) поверава на коришћење Позоришту као што је то раније већ било регулисано Уговором са општином Стари град када је овај простор био њој додељен на управљање и располагање.

Тужбом Републичког правобраниоца покренут је поступак за утврђивање ништавости Уговора о купопродаји простора у Чика Љубиној бр.1. закљученог између дп „Југославија промет“ као продавца и предузећа „Грубин“ као купца. Простор који је отуђен по основу овог уговора по раније урађеном пројекту за реконструкцију Позоришта је предвиђен за технички улаз и евакуациони излаз ансамбла и технике у случају опасности на шта нас обавезује Закон о заштити од пожара..

Што се тиче магацинског и радионичког простора у Дунавској 14 на основу договора са Пословним простором Општине Стари град биће извршена делимична реконструкција једног дела крова који је у најлошијем стању.

- стање простора и опреме (кратак опис)

На основу годишњег извештаја за 2013. годину било је неопходно извршити следеће радове: поправку крова изнад позоришне сале, као и две мање кровне површине изнад хинтер бине. Поправка урађена у целости захваљујући донацијама.

Из сале су уклоњена седишта, стара 64 године. Захваљујући Фондацијама Новак Ђоковић, Телеком и Делта Фонду обезбеђена су средства за набавку свих столица у сали са сертификатима произвођача о негоривости материјала од којих су израђене а по захтеву МУП-а – Управа за безбедност и спасавање. Из сале је уклоњен и итисон а средствима које је обезбедила ТИКА (Турска) обезбеђен је нов итисон за салу, фоаје и улаз у позориште, све гардеробе и ходнике са припадајућим степеништем, такође са сертификатом о негоривости по захтеву МУП-а – Управа за безбедност и спасавање.

Електричне инсталације у зидовима у простору сале и сцене искључене су у потпуности а нови халоген фри каблови у каналима изведени су по зидовима и у складу са прописима Протипожарне полиције. Радове на електричним инсталацијама вршила је Електроизградња у договору са Скупштином града и градоначелником Синишом Малим. Захваљујући донацији замењен је део разводних ормана новим са припадајућом опремом.

Обезбеђена је и нова сцена, сет негоривих сценских завеса као и главна позоришна завеса које сертификатом одговарају противпожарним прописима.

На позицији водовода и канализације урађено је низ хитних интервенција и замењен један део дотрајалих инсталација новим. У току су акције налажења средстава за завршетак комплетних инсталација у делу сцене што укључује водену противпожарну завесу као и инсталације на међуспрату где се налазе шминкерница, фондус гардеробе, вешерај, тоалети, туш кабине у гардеробама.

Извршена је и замена дотрајалих прозора на позицији I спрата и међуспрата али само у делу који није под заштитом Завода за заштиту споменика културе града Београда.

У фоајеу и улазу у позориште обезбеђене су тапете према пропису Противпожарне полиције.

Након завршетка извођења инсталација у фоаје и улазу у позориште, биће постављене рампе за посетиоце мале и велике са посебним потребама. Платформа и рампа обезбеђени су донацијама Делта Фондације.

Такође, захваљујући донацијама у просторијама глумачке гардеробе и декоратерске свлачионице обезбеђено је постављање туш кабина са припадајућим санитарјама.

Из средстава донација започето је уређење три гардеробе, шминкернице и фондуса гардеробе, као и вешернице. У питању су гардеробни ормани и столови, огледала, и расвета за огледала шминкернице и глумачке гардеробе.

Из донација појединаца обезбеђени су сушачи за руке, веш машина, машина за сушење веша и добар део електроинсталационог материјала за наставак замене дотрајалих електроинсталација.

Канцеларијски простори су климатизовани.

Комплетна површина сале и сцене је захваљујући донацијама произвођача боја окречена али услед каснијих радова на електроинсталацијама извршиће се и поправка оштећених површина у мањем обиму.

Захваљујући поклону у виду идејног решења Студија ATD, господина Душана Тешића и његових сарадника, у току су припреме и обезбеђивање средстава за радове у позоришном клубу, галерији и фоајеу са припадајућим тоалетима за публику, као и свечаном улазу у позориште (у прилогу фотографије постојеће стање и новпројектовано стање).

BUHA

z prostorije ispod, ka hodniku

iz prostorije ispod, ka malom svetlarniku

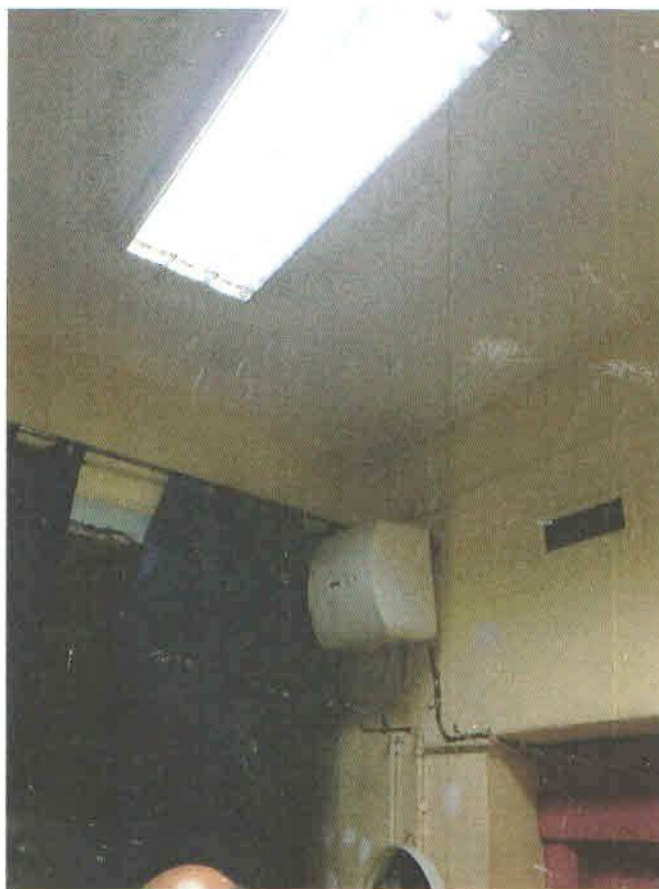

terasa. iz stana

terasa. iz stana

ČIKA LJUBINA 1, STAN

iz prostorije ispod, ka hodniku

iz prostorije ispod, ka hodniku

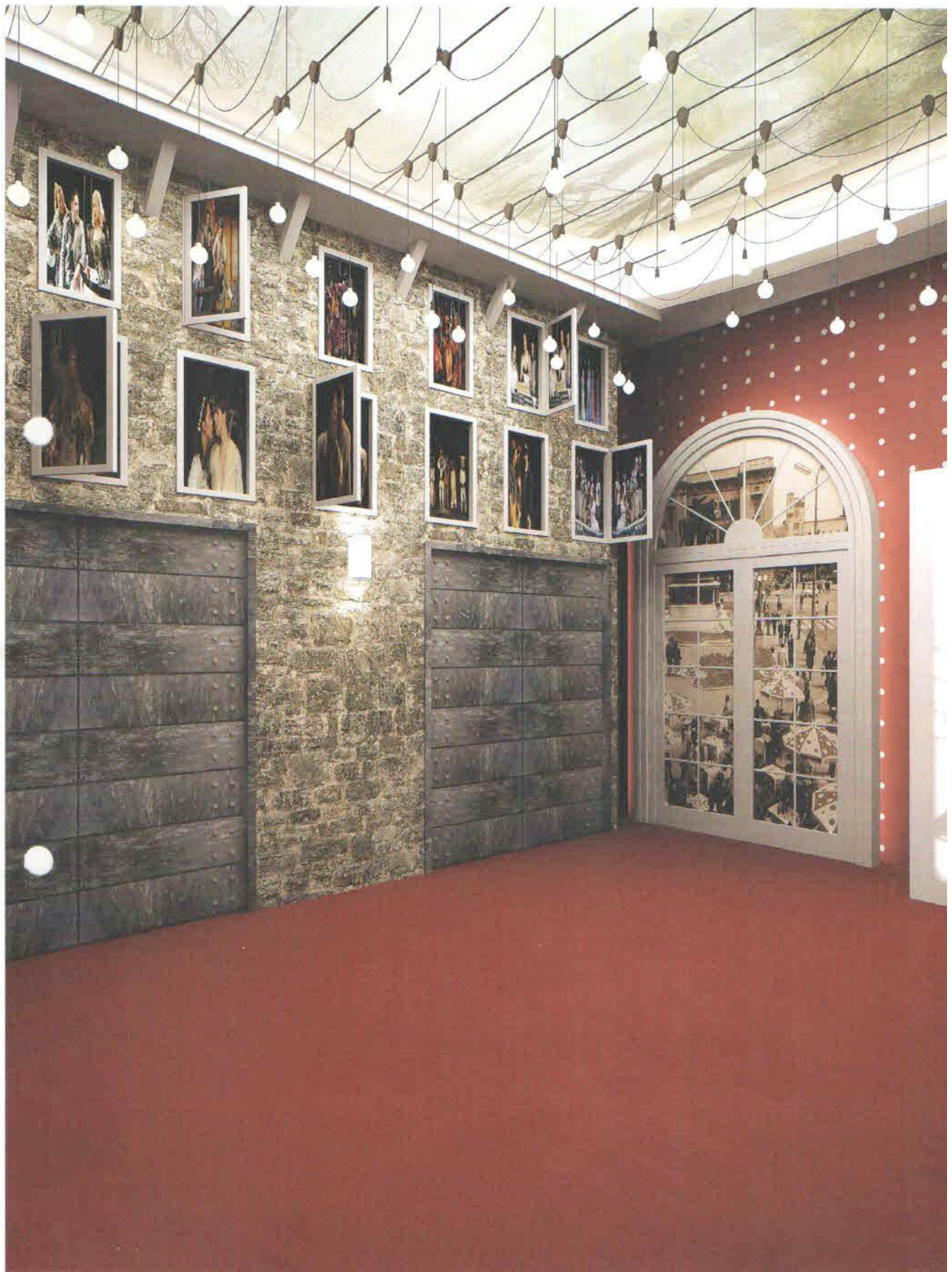

terasa iz Druke

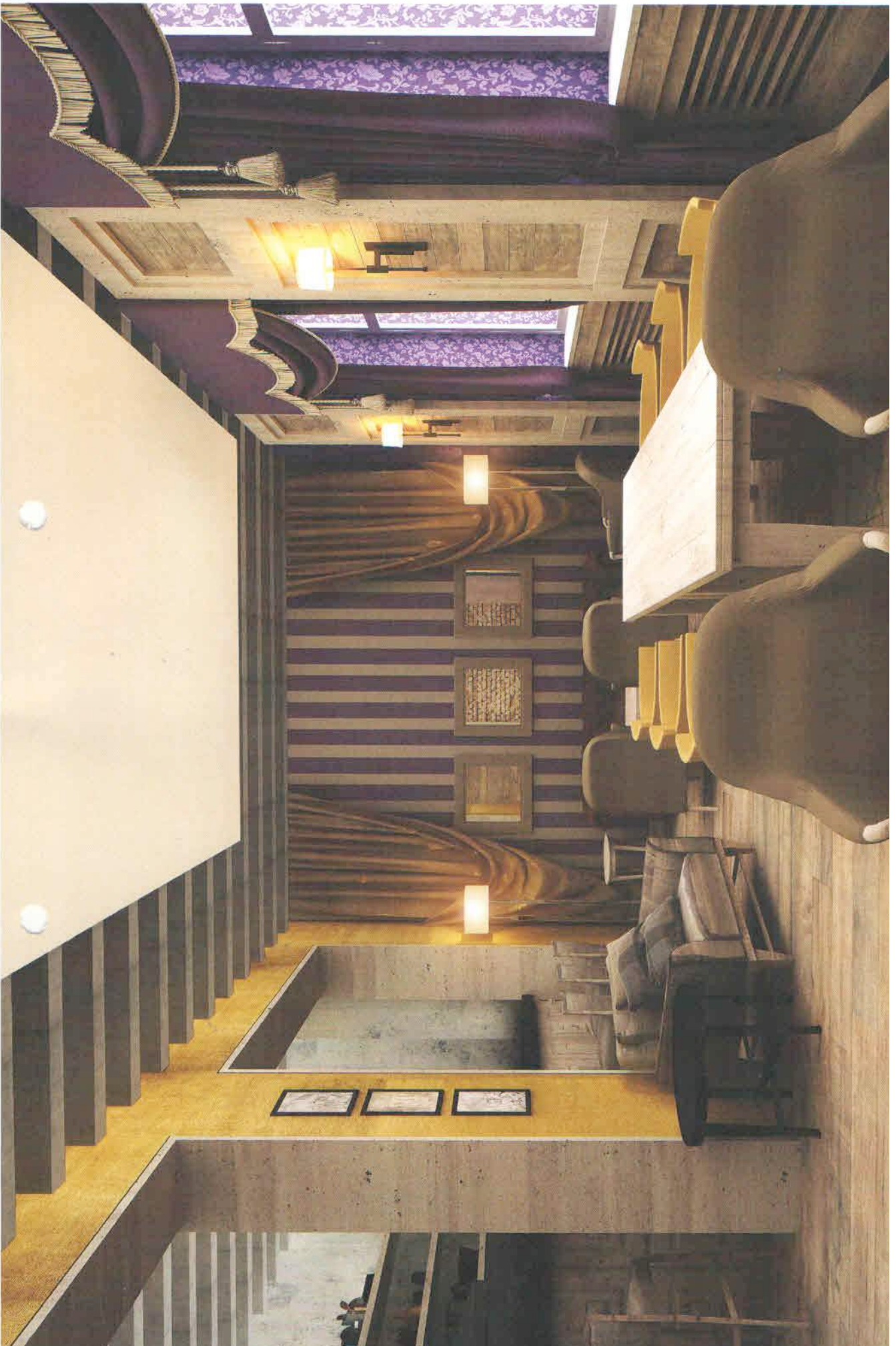
terasa iz Druke

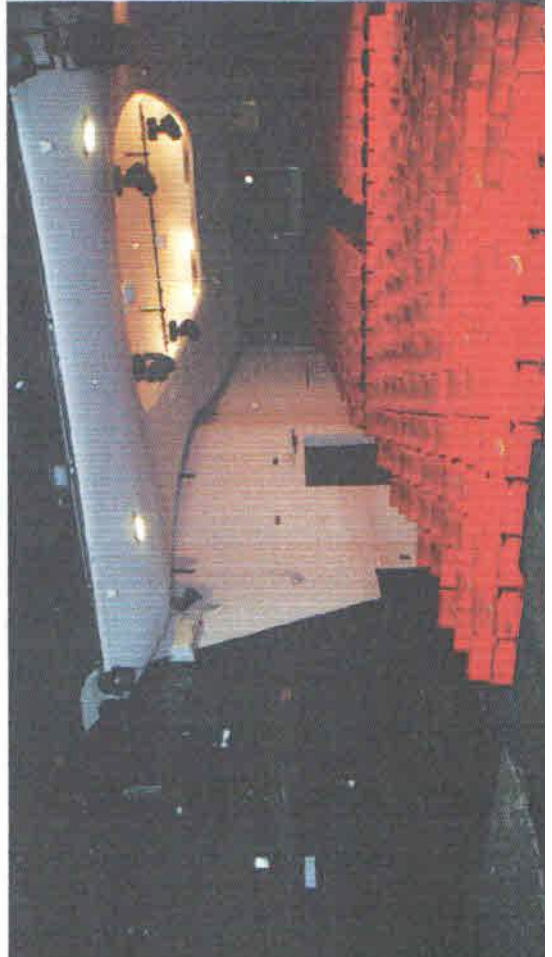
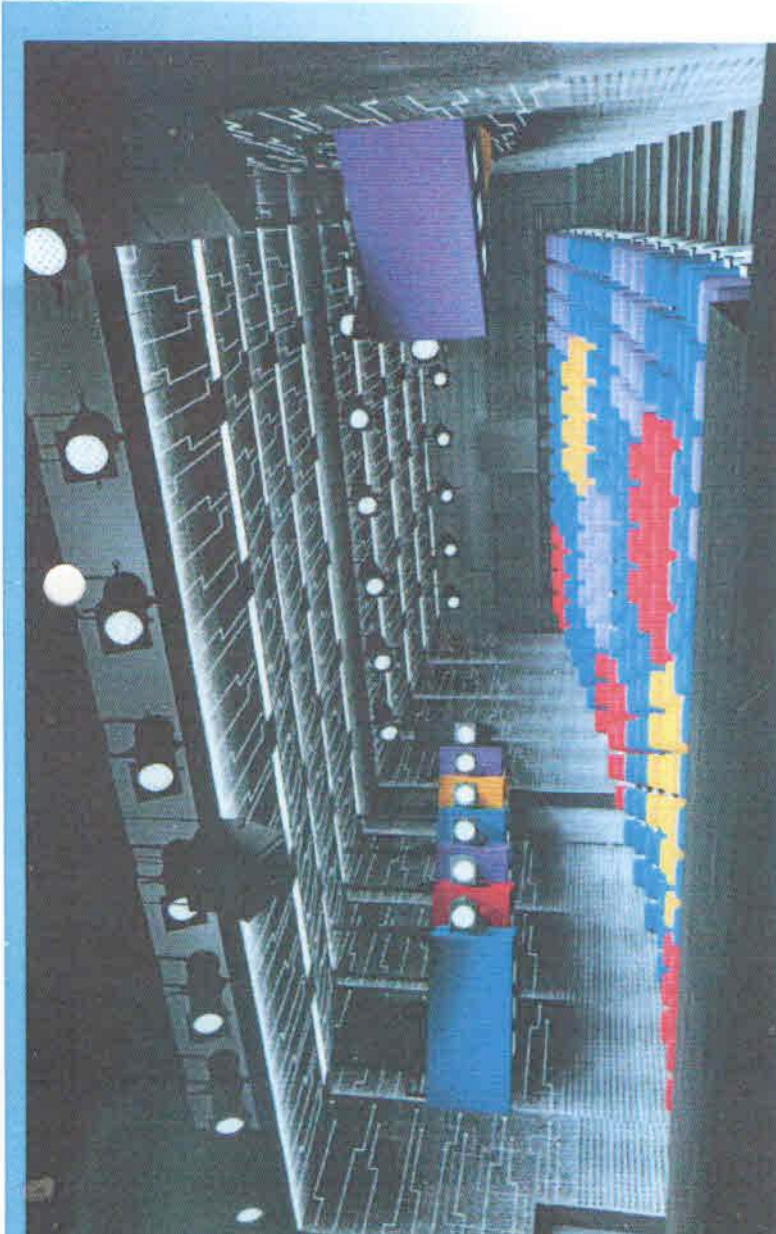

б) Подаци о средствима које је установа уложила у набавку опреме и одржавање објекта и опреме у 2014. години

- подаци о средствима уложеним у набавке из сопственог прихода (врста набавке, реализовани износ)

из сопственог прихода - донација уложено је

- 2.980.800,00 динара (из донације) за набавку столица у гледалишту (јавна набавка мале вредности)
- 469.400,00 динара – радови на одржавању објекта (без поступка чл. 39, тачка 2 ЗЈН)
- 454.599,50 динара – одржавање опреме (без поступка чл. 39, тачка 2 ЗЈН)

Укупан број одиграних представа 240

На матичној сцени 140

У Београду ван матичне сцене (због санације) 69

На гостовању 31

Број реализованих премијера 8

9.2. Јелена Поповић КИША у режији Даријана Михајловића

15.3. Милена Деполо У СТРАХУ СУ ВЕЛИКЕ ОЧИ у режији Милана Караџића

26.3. МАЛИ ПРИНЦ по мотивима истоименог романа драматизација и режија Невена Ристић (у сарадњи са ФДУ)

9.5. Прича о Исидори Данкан, драматизација аутобиографије Јелена Палигорић МОЈ ЖИВОТ у режији Анке Гаћеше (у сарадњи са ФДУ)

5.11. Вилем Шекспир САН ЛЕТЊЕ НОЋИ у режији Ђурђе Тешић

23.11.Бранко Ћопић МАГАРЕЋЕ ГОДИНЕ у режији Марка Манојловића

12.12. Патрик Барлоу 39 СТЕПЕНИКА у режији Владимира Алексића

16.12. Милена Деполо НОВОГОДИШЊА ЦРВЕНКАПА у режији Даријана Михајловића

20.12. ЗАЧАРАНИ НОВОГОДИШЊИ КВИЗ по тексту и у режији Милене Деполо (мала форма).

образложење:

План продукције за 2014. годину усвојен је на Управном одбору 22.11.2013. године на предлог тадашњег директора Бошка Ђорђевића. Исти је предвиђао: на Сцени за децу СРПСКЕ НАРОДНЕ БАЈКЕ - радни наслов (У СТРАХУ СУ ВЕЛИКЕ ОЧИ), ЦРВЕНКАПА и једну представу на Вечерњој сцени савременог домаћег комада чији избор је био у току.

Ступањем на дужност тада в.д. директора Милорада Мандића (11.2.2014. године) Управни одбор је прихватио допуну Плана продукције што је за резултат имало да у 2014. години поред изласка премијера из већ усвојеног плана из новембра 2013. буду реализоване и остале горе наведене премијере.

Гледали су нас на сценама у

Чачку, Лазаревцу, Крушевцу, Лозници, Зрењанину, Јагодини, Смедереву, Обреновцу, Ваљеву, Ријеци, Панчеву, Новом Саду, Загребу, Сомбору, Руми, Тивту, Младеновцу, Вршцу, Раброву, Ужицу и Сарајеву

Учествовали смо на Фестивалима

Са представом ГОСПОЋА МИНИСТАРКА Бранислава Нушића у режији Татјане Мандић Ригонат учествовали смо на 10 Фестивала и на 8 освојили следеће Награде:

На Фестивалу Дани комедије у Јагодини, Награду „Мија Алексић“ за најбољу представу, Статуету „Јованча Мицић“ – Награду публике за најсмешнију представу и оцену 4.77 и Статуету Ђуран за најбоље глумачко остварење добио је Горан Јевтић.

На Фестивалу Нушићеви дани у Смедереву, Нушићеву награду за представу у целини и оцену публике 4.83, а Горан Јевтић за глумачко остварење вечери добио је награду „Милосав Буца Мирковић“.

На Фестивалу МАЛИХ СЦЕНА у Риједи, Ивана Васић и Ивана Шешлија добиле су награду за костим.

На Фестивалу СТЕРИЈИНО ПОЗОРЈЕ у Новом Саду, Горан Јевтић за најбоље глумачко остварење добио је награду „Зоран Радмиловић“, коју додељују „Вечерње Новости“, Немања Оливерић за улогу Анке добио је награду за најбољег младог глумаца, коју додељује Фонд „Дара Даринка Чаленић“.

На Фестивалу ДАНИ САТИРЕ ФАДИЛА ХАЦИЋА у Загребу, Горан Јевтић добио је награду за најбољу женску улогу.

Фестивал ПУРГАТОРИЈЕ у Тивту

Позоришни Фестивал Младеновац.

На Фестивалу ВРШАЧКА ПОЗОРИШНА ЈЕСЕН у Вршцу, Горан Јевтић добио је глумачку награду.

На позоришним свечаностима „Жанки у част“ у Раброву, Горан Јевтић добио је Плакету ЖАНКА СТОКИЋ за глумачко остварење.

На Југословенском Фестивалу „Без превода“ у Ужицу, Горан Јевтић добио је награду АРДАЛИОН за најбољу женску улогу.

Средства намењена гостовањима позоришних ансамбл представа на Фестивалима у Котору и Риједи, у износу од 200.000,00 динара опредељена од стране Министарства културе и информисања Републике Србије су била недовољна за реализацију истих. Износ је потрошен гостовањем на Фестивалу малих сцена у Риједи. За разлику од многих који су на истом конкурс Министарства аплицирали, ми смо за своје награђене и високо оцењене програме морали да се сналазимо за средства мимо одобреног износа.

Питамо се шта је са тим фаворизованим пројектима било и какав су успех остварили на гостовањима у Србији и региону? Где је, када и ко имао прилике да иста остварења види макар два пута?! О медијској пажњи коју су својим „пројектима“ имали, да и не говоримо.

Premijera novog mjuzikla u pozorištu „Boško Buha

Kiša ima bogatu maštu i veliko srce

Beograd - Teško je uzemljiti se kada, umesto da bosih nogu trčite po travi, hodate u patikama... sa vazдушnim đonom. Teško je uzemljiti se, uhvatiti korak kada nismo u skladu sa prirodom. Kiša nam daje to uzemljenje, ona nas obasipa saznanjem da nije sreća u blagu, već u obilju ljubavi koju dajemo i koju nam neko pruža. Pozorište „Boško Buha“ pripremiło predstavu o devojčici Kiši, koja osim velikog srca i bogate mašte, nema baš ništa na ovome svetu, ali to joj je dovoljno da dečaka Tomu nauči da bude srećan sa malim stvarima, da se raduje i da pronađe svoje mesto. Premijera je zakazana za 9. februar u 12 i u 20 sati, a reprize su 13, 14, 22. i 29. februara.

- Moram da kažem da sam, radeći u „Buhi“, imao izuzetne uslove. Imao sam neverovatno sposoban ansambl, ali sa onom pravom i zdravom željom za stvaranjem u dobroj atmosferi. Ispričaćemo priču o romskoj devojčici, dakle, dvostruko margi-

Glumac
nuo je da j
koliko loše
koliko im

- Pred
bitnu tem
deca, kolik
luju i šta i
romska de
ja dečaku
u životu i
i usamljen
drugačije
mu pokaz
je mu taj k
lepotom...

Mlada
lazić Ške
dov, a ko
mu, kaže
drugara u
znaje dec
u sebi i ni
bi voleo d
gom u pr
da „im p
povuče ka
On kaže d
mična, ali
su neki r
stvarno m
nauči“ ...
da nije sre
već u tom
„Kiša“
ske spisa
dok je on
torsi tim
posebna
mladi pis
za decu.

Slobodan govor uobličen zakonom

Direktor Pozorišta „Boško Buha“ Milorad Mandić Manda istakao je da je odavno poznato da pozorišta nisu adekvatno opremljena i da se to ne odnosi samo na tehničke stvari, već da nedostaje i saradnika i, naravno, uvek nedostaje para i uslova za nove premijere.

- Mogu samo da kažem da se nadam da je praksa slobodnog izražavanja pretočenog u zakone o kulturi došla od ljudi koji nisu iz pozorišta. Sve to je potpuno neosnovano i mislim da ne može da opstane dalje ovako. U „Buhi“ su i stolice iste od '52. ali mi smo i dalje čuvari istorije i nasleđa. Pred nama je divna predstava, bez spektakla, bez skupe opreme. Daje nam ruku prijateljstva, a to je ono što nama u ovom društvu nedostaje: Kiša puna ljubavi i pažnje - kazao je Mandić.

nalizovanoj osobi: kao Romkinja i kao dete. Svi vidimo kako neke grupe ljudi žive, a zaboravljamo da deca i nisu u stanju da artikuliraju svoje potrebe. Oni ne znaju da kažu da im treba još 20 igrališta ili bogatiji program. Ne postoji partija dece. Zato postoje pozorišta za decu koja kanališu njihove potrebe - rekao je reditelj Darijan Mihajlović.

„Б на народну

У последње време постало је модерно да реч традиције повезује са нечим ретроградним и примитивним, ка

После приче о насиљу над женама коју је аутентично документовала у представи „Трпеле“ у режији Бобана Скерлића, која на карту више игра у Београдском драмском позоришту, драмска ауторка Милена Деполо заронила је у свет српске народне књижевности. Плод нове драмске авантуре Милене Деполо је представа „У страху су велике очи“ која ће на сцени позоришта „Бошко Буха“ у режији Милана Караџића бити премијерно је изведена јуче за најмлађу публику а вечерас у 20 часова биће одиграна пред одраслима.

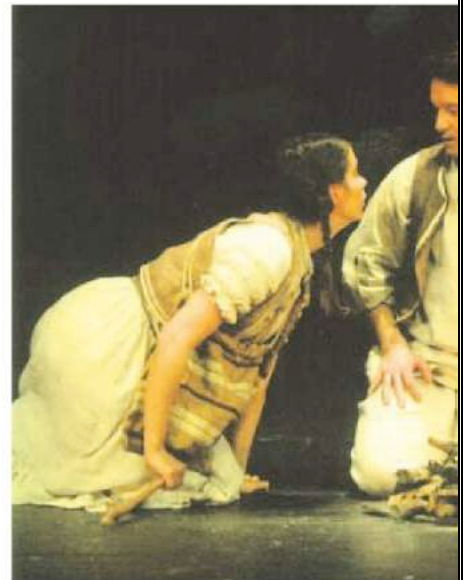
Сценографију, костиме и маске урадила је Јелена Стокућа, композитор је Ирена Поповић, а кореограф Бојана Мишић. У глумачкој екипи су: Александар Радојичић, Немања Оливерић, Јелена Тркуља, Невена Ристић, Маја Лукић, Урош Јовчић, Матеја Ђукић и Урош Најкић.

Милена Деполо

Милена Деполо завршила је драматургију на Факултету драмских уметности у Београду у класи успешних младих колега аутора међу којима су Маја Пелевић, Милена Богавац, Милан Марковић, Тања Илић и други. Од 2007. године ради као драматург у позоришту „Бошко Буха“. Ауторка је драма „Карактери“, „Карма Кома“, „Бајкодром“, „Ко је Лорет“... На недавно завршеном „Balkan New Film Festival“ у Стокхолму Милена Деполо добила је награду за најбољи женски допринос филмској уметности за сценарио филма „Кад љубав закасни“, што најбоље говори да актуелна сезона иде наруку овој младој драмској ауторки.

– Представа „У страху су велике очи“ урађена је са намером да се покаже младим нараштајима да се страх побеђује игром и маштом. Ову чињеницу не треба да знају само деца, већ и одрасли, јер код њих страхови другачије делују и производе другачије реакције, које често могу да буду и веома опасне по околину. Када се плаше, одрасли људи постају

сурови и носе разне маске покушавајући да се суоче са својим страхом – каже Милена Деполо и додаје:

– Мислим да је и код одраслих начин суочавања са страхом игра, али примерена њиховим вредностима, као што је посећивање позоришта, музеја... Људи све мање посежу за уметношћу, што је поражавајуће јер искрено мислим да би био толерантнији и племенитији да је савремена представа „У страху су велике очи“ инспирисана је светом Вука Караџића, то јест српском народном књижевношћу. Заправо, користимо две традиције: „Аждаја и царев син“, епске и луде приче, веровања, обичаје, бајалице против штица, урока, које су људи тог времена користили управо да би се изборили са својим страхом. Милена Деполо пожелела је да се овога пута обогати народној књижевности, која у позоришту добија смислу није довољно заступљена, чак на сцени.

– У последње време постало је модерно да традиција има пејоративну конотацију, да

Metropolis

Beograd

POZORIŠTE
'BOŠKO BUHA'Tragična sudbina
Isidore Dankan

Predstava "Mig žvci", inspirisana životom reformatorke plesa Isidore Čankan, izvedena je na vešernjoj sceni Pozorišta "Boško Buha". Priča prati tragičnu sudbinu začetnice moderne igre koja je zbog svog beskompromisnog burleskog stava često bila meta kritike konzervativaca, pa se veoma rano, u 23. godini, iz rodnog San Franciska preselila u Pariz. Bila je udata sa Sergejom Jeseninskim, a nestradala je na bizaran način u 50. godini, kada se njen ovreni šar upleo u točkove automobila i ugušio je. Glavnu ulogu u predstavi tumači Anka Gakšela, koja je unela i režiju i koreografiju, a na sceni se pojavljuju i ljudi kfraković. Stojan Borođević, Nemanja Stamatović i Strahinja Blazić. Dramaturg je Jakov Palgorić. (Boris Jakić/Zoran Petrović)

pozorište

Tekst: Ivan Jovanović

komedija

Vilijam Šekspir San letnje noći

Dečje pozorište „Boško Buha“ ima tradiciju obrade klasične dramske literature onako kako bi prosečni srpski tinejdž gledalac razumeo. Tako je već nekoliko adaptacija različitih Šekspirovih dela, naročito komedija, postavljeno na sceni trenutno, nažalost, izgnaničkog pozorišta čija se sala renovira. Pisac ovog teksta je pre nekoliko godina prilično grubo ocenio adaptaciju jedne od sjajnih Šekspirovih komedija „Ukroćena goropad“ u režiji Milana Karadžića. Najveći problem te komedije, za autora, je bilo, iz te perspektive, nedopustivo klasičan pristup Šekspiru sa direktnim aluzijama glavnih glumaca na televizijske uloge koje su u to vreme igrali (posebno Andrije Miloševića koji je u predstavi, manje-više, igrao Banju iz TV serije „M(j)ješoviti brak“ istog reditelja) kao i na komediografski pristup koji je bio banalno čitanje teksta. Pogledavši „San letnje noći“ u režiji Đurđe Tešić autor ovog teksta se može samo iskreno i duboko izviniti i ekipi te postavke predstave i reditelju pošto ova verzija zasigurno najbolje komedije Vilijama Šekspira, a i komedije uopšte, kao i njeno čitanje teško da mogu dosegnuti do „Ukroćene goropadi“ i niza klasičnih postavki koje je ovo pozorište imalo prethodnih godina.

U čemu je reč? Rediteljski postupak primenjen u ovoj predstavi predstavlja osavremenjivanje bez i jednog logičnog i konsekventnog razloga, sa pukim scenografskim, kostimografskim i mizanscenskim zahvatima, bez ikakve značenjske veze i svođenjem „savremene“ verzije na nošenje crvenih „starki“, hipsters-

kih naočara ili đuskanje uz moderne hitove. S druge strane, tekst komada skoro i da nije dramaturški obrađivan sem leksičkih skraćivanja što dovodi do prilične konfuzije koja nastaje od početka drugog čina predstave. U prvom koji je još i konvencionalno (realistički i u okviru epohe) režiran, humoristički elementi i funkcionišu na bazičnoj zanimljivosti teksta koji se ostvaruje u svojoj punoći. Drugim činom, okultnim boravkom u začaranjoj šumi nadomak Atine, počinje, naizgled, postmoderno oživljavanje šekspirijanske komedije zabune i renesansnog seksualnog nagona koje se, opet, svodi na aktuelne odevne trendove i paralele sa savremenom popularnom kulturom čiji ishod postaje totalno zbunjujući u značenjskom, sadržajnom, pa i logičnom smislu. Ono što definitivno uspeva da isčupa predstavu su glumačka izdanja i to isključivo epizodnih glumaca: Nebojše Glogovca u ulozi Oberona, kralja Vilenjaka i Dejana Dedića, u ulozi njegovog vernog sluga Roberta (Puka) kao i Stefana Bundala u ulozi jednog od glumaca amatera Toma Stouta i Dejana Lutkića u ulozi dužda atinskog. Ostali glavni protagonisti igraju zbunjeno, verovatno ni sami ne znajući koji glumački postupak da upotrebe da bi, svi zajedno, utonuli u značenjsku histeriju u kojoj ostaju do samog kraja dvoipčasovne predstave.

„San
kih p
istori
prvo
uspe
je pr
uspe
same
iz „B
probl
mats

Režija
Uloge
Dedić
Uroš
Draga
Tešov
Nenić
Dečije
Jugos

PRESTAVA „MAGAREĆE GODINE“ PIŠE JELENA PALIĆORIĆ

Zdravi mangupluk

Obeležavanje veka rođenja Branka Ćopića, jednog od najvećih pisaca za decu, dešavalo se i na daskama koje život znače. Pozorište „Boško Buha“, trenutno u procesu renoviranja, premijeru je trebalo „u gozdu“, na velikoj sceni Azeje 212. Dramatičaciju Ćopićevog romana uradila je Milica Konstantinović, a režiju potpisuje Marko Manojlović.

„Magareće godine“ su kulturno delo jugoslovenske književnosti. Međutim, Ćopić je onaj prema kome je vreme bilo nemilosrdno – naspahom Jugoslavije, ideal iz njegove lične prirode gotovo su potpuno svinuti. Stvaralaštvo je slučajno u siguran oman sa nufalnim pod logovocem da to današnja deca ne može da zanima. Ono što je Ćopića trebalo je dobra scenska inscenacija. Ono što mu je trebalo je dovoljna količina mladošći koja će ga interpretirati bez straha od klastika. I trebalo je igre.

Sve to je Beograd dobio premijerom „Magarećih godina“. Značajne predstave ne ogleda se samo u onom što će ona dati deci – a to su postulat zdravog mangupluka, otpora prema nepravdi i nepravednim autoritetima, zajedništvo, ljubav i bezuslovnu pobožnost – već i u onome što će dati odraslima, njihovim roditeljima. Njena vengeneracijska je vrednost što tri generacije mogu da odu zajedno u pozorište i da im ne bude dosadno. Druga, mlađa i najvažnija stvar, tiče se plasmata tema iz samog deca, a koje nisu nikada lake – glad, siromaštvo, odnosa bez jednog roditelja, verda različitosti. One su toliko opredeljene da se podvlače pod kožu, i neosetno ulaze u glavu, bez onog užasnog vaspitnog tona. Sa tim problemima se bave deca, i pobeduju ih deca.

„Magarećim godinama“ dobili smo jednu divnu, toplu i nežnu predstavu, čiji je najveći kvalitet njena jednostavnost i glumačka poдела, kao odlično treniran fudbalski tim. Sa starijim, odličnim glumcima (Žoran Cvijanović, Aleksandar Đurica) koji su svojim mladim kolegama (Iva Stefanović i Iva Zlatićanski, pre svih), dali sav prostor scene da pokažu što znaju, sve ostalo postaje nebitno. Ostaje samo mladošć: i Ćopić. I to je nekada sasvim dovoljno. Zatim, dete za ruku i pravać na „Magareće godine“. Jer, posle predstave shvatite da nije ovo baš tako loše mesto. ■

Misterija, spletnke i ostalo

★ Predstava „39 stepenika“ u izvođenju ansambla prestoničkog Pozorišta „Boško Buha“ biće premijerno izvedena sutra na sceni UK „Vuk“ u Beogradu. Predstava je rađena po tekstu Patrika Barloa iz 1995. godine, a režiju potpisuje Vladimir Aleksić.

Reč je o pozorišnoj adaptaciji poznatog avanturističko-špijunskog romana „39 stepenika“ Džona Bakana iz 1915. godine, koji je 20 godina kasnije filmski adaptirao slavni režiser Alfred Hičkok. U filmu, u žanru komedije, misterije i trilera, radnja se dešava u Londonu, u špijunskom mi-

ljeu. To je priča o muškarcu koji pokušava da pomogne ženi, agentu kontraobaveštajne službe. Kada nju ubiju, on mora da spasava svoju glavu, ali i da raskrinkava grupu stranih špijuna.

Patrik Barlou je u pozorišnoj adaptaciji tekst žanrovski pomerio, pa od trilera delo postaje komedija. Verzija sa specifičnom „pajtonovskom“ vrstom humora urađena je

za četiri glumca. Viktor Savić igra glavnog junaka Ričarda Haneja, Anastasija Mandić igra tri fatalne žene, a Goran Jeftić i Andrija Milošević igraju 36 likova, i to čak sedam u istom trenutku. Scenograf je Zorana Petrov, kostimograf Jelena Stokuća, muziku i efekte potpisuje Vojin Ristić, scenski pokret i koreografiju Damjan Kečević, a video-priloge Dušan Jovović. Reprize su 18. i 23. decembra.

VRH
PREDSTAVA

PREMIJERA OMILJENA BAJKA VIĐENA NA MODERAN NAČIN

Finalistkinje „Prvog glasa“ u novoj postavi „Crvenkape“!

U novoj predstavi pozorišta „Boško Buha“ kao specijalne gošće pojavljuju se Mirna, Sara, Nevena i Saška Janković

Bajku „Crvenkapa“ za nekoliko dana publika će moći da pogleda u potpuno novom ruhu. U novoj predstavi pozorišta „Boško Buha“, u režiji Darijana Mihajlovića i po tekstu Milene Depolo, ova radoznala devojčica u šumi ne sreće samo vuka već i mnoga druga čudnovata bića.

Crvenkapa sreće i Deda Mraza, kao i četiri raspevane devojke i učesnice „Prvog glasa Srbije“ - Mirnu Radulović, Saru Jovanović, Nevenu Božović i Sašku Janković.

- Nikad dosad nisam igrala u pozorištu i veoma mi je zanimljiv proces rada. Ima malo više pevanja nego glume. Nas četiri igramo bića iz šume koja pevaju - kaže za Kurir Nevena.

Proba pred premijeru...
Finalistkinje „Prvog glasa Srbije“

Predstavu nose profesionalni glumci Jelisaveta Karadžić, Andrija Milošević, Anastasia Mandić, Lena Bogdanović, Nenad Nenadović i Ivan Mihailović, dok muziku potpisuje Aleksandar Saša Lokner.

Vizuelno i muzički raskošna, ova predstava je pravi praznični doživljaj za celu porodicu, a Božovićeva najavljuje da će se od 16. decembra igrati po pet puta na dan na sceni ustanove kulture „Vuk Karadžić“. (L.J.R.)

Програми који нису реализовани, а били су предвиђени Планом рада за 2014. годину (са кратким образложењем зашто нису реализовани)

Програми који су реализовани током 2014. године, а нису били предвиђени Планом (са кратким образложењем)

- да ли су током 2014. године реализовани програми који представљају квалитативну новину у односу на устаљену програмску шему установе

- структура реализованих програма:

назив програма:

-

МЕМОРАНДУМ О САРАДЊИ СА ФАКУЛТЕТОМ ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ

образложење:

Имајући у виду значај повезивања теорије и праксе у студијама позоришта, и у циљу озваничења и формализовања наше већ постојеће сарадње са ФДУ, потписали смо Меморандум о сарадњи који су подржали Универзитет уметности у Београду, Министарство просвете, науке и техничког развоја, Министарство културе и информисања, Секретаријат за културу града Београда, и Град Београд.

Као резултати те сарадње, већ две представе, мастер радови студената ФДУ налазе се на репертоару Позоришта Бошко Буха. То су “Мали принц” Невене Ристић и “Мој живот – прича о Исидори Данкан” Анке Гаћеше. У плану је да се постави и “Азбука екологије”. Представе су унапређене, технички опремљене и са успехом се изводе на репертоару Позоришта.

Такође, у представе које су на текућем репертоару Позоришта, укључени су студенти ФДУ, у улогама које су њихови претходници превазишли по годинама. Тако су те представе подмлађене, а млади глумци су добили прилику да играју у професионалном позоришту. У “Магарећим годинама” које су у припреми, улоге већински играју студенти глуме ФДУ, а у “Сну летње ноћи” се они такође налазе у неким од кључних улога, а ангажовани су и студенти као асистент редитеља, односно асистент организатора.

Ауторски пројекти Установе

- програми установе који су реализовани ван матичног простора

назив програма и место реализације

- ИГРАЛИШТЕ ПРИХВАТИЛИШТЕ

Током стравичних поплава које су задесиле Србију, појавило се много културних установа, група и појединаца који су желели да организују различите активности за децу која су била смештена у прихватилиштима, како би им макар на тренутак скренули мисли од трагедије која их је задесила. Како је долазило до „сударања“ активности, организатори и представници Црвеног крста често су бивали принуђени да се неким од група једноставно захвале. Такође, негде је бивало програма превише, а негде их није било уопште.

Зато је на заједничком састанку представника културних институција за децу, одржаном у Позоришту БОШКО БУХА закључено је да је неопходно формирати ГРАДСКИ ЦЕНТАР ЗА ПРОГРАМСКУ КООРДИНАЦИЈУ, под називом ИГРАЛИШТЕ ПРИХВАТИЛИШТЕ.

Функција овог Центра је да се по прихватилиштима равномерно и истовремено одвијају програми забавног и едукативног карактера.

Канцеларија овог Центра налази се у Позоришту БОШКО БУХА. У акцију су била укључена Позоришта БОШКО БУХА, ДУШКО РАДОВИЋ, Позориштанце ПУЖ, ПИНОКИО, као и многе позоришне трупе, појединци, студенти ФДУ и ФПУ...

Програмске активности су отпочеле, активно, 19. маја и трајале до 1. јуна. У преко 20 прихватилишта свакодневно се одвијало у просеку 15 програма.

Поред тога, Игралиште Прихватилиште је организатор и Хуманитарног викенд маратона позоришта за децу, одржаног у суботу 7. јуна, и недељу 8. јуна, током ког су у Позоришту Бошко Буха, Малом позоришту Душко Радовић, Позоришту лутака Пиникио и Позориштанцу Пуж прикупљена средства за хигијену и конзервисана храна за псе и мачке које је публика доносила уместо карата.

Игралиште Прихватилиште ће наставити са радом кад год је то потребно и када има повода. Прва планирана активност је „Градилиште Прихватилиште“ када ћемо координирати и усмеравати новчана средства и грађевински материјал потребан за изградњу нових домова онима који су их изгубили у катастрофалној непогоди чије ћемо последице сви још дуго осећати. Такође, глумци свих позоришта за децу ће се радо ангажовати и бити присутни приликом ове акције.

Сматрамо да је обавеза свих позоришта за децу да својој публици поред духовне хране обезбеде, кад год за то има могућности, и све друге врсте помоћи.

-
- програми остварени на основу међународне сарадње
- назив програма
-

- пројекти других установа или појединаца који су се одвијали у установи у уступљеним терминима

5. Посећеност програма	2013.	2014.
- укупан број посетилаца (гледалаца) са упоредним податком у односу на 2013. годину	43.807	54.872

Структура посећености програма у односу на врсту програма изражена у процентима	број	%
програми установе		
копродукције		
програми установе ван матичног простора		
пројекти других установа или појединаца који су се одвијали у установи у уступљеним терминима		
гостовања из иностранства		

Оцена програма од стране стручне јавности (преглед најзначајних критика, приказа у медијима).
--

PUBLIKA DOBRO PRIHVATILA „GOSPODU MINISTARKU“

Ovacije Jevtićevoj Živki

Predstava „Gospoda ministarka“ u režiji Tanje Mandić Rigonat, sudeći po prvoj reakciji publike posle pretpremijere u ponedjeljak uveče na Večernjoj sceni pozorišta „Boško Buha“, predstavlja antologijski pozorišni događaj.

NEVEN DŽODAN

Aplauzi i ovacije za hrabru glumačku ekipu predvodeću Goranom Jevtićem bio je znak da je publika izuzetno prihvatila predstavu čija je tema travestija. Rediteljku Tanju Mandić Rigonat zatekli smo pred sinočnu premijeru srećnu i umornu.

Pored svih produkcijskih problema koje smo imali, pošto je predstava rađena uz pomoć štapa i kanapa i ogromnog entuzijazma ekipe, da – posebno sam srećna jer se ta priča konačno zaokružila – kaže Tanja Mandić Rigonat.

Ona ističe da je posebno raduje činjenica da nije primetila ni trunku malograđanštine koja bi nagoveštavala da je skandalozno što Živku ministarku igra Goran Jevtić.

Zapazila sam samo da je publika zdušno prihvatila predstavu. Takođe, premijerna publika je specifična, ali osećam da će ovu predstavu publika voleti zato što smo i pre pretpremijere imali jako mladu publiku koju su činili osnovci i srednjoškolci koji su uživali u predstavi. Sutra uveče je repriza, pa ćemo videti kako će biti – ističe poznata rediteljka.

Ona takođe naglašava da

SAMO JEDNA GLUMICA U PODELI

Pored Gorana Jevtića igraju: ministar Sima je Mihailo Todorović, zeta Čedu i čerku Daru igraju Miloš Vlalukin i Uroš Jovčić, služavku Anku Nemanja Oliverić, dr Ninkovića Viktor Savić i još desetak glumaca, a jedina glumica u predstavi je Katarina Marković u ulozi Živkinog sina, dečaka Rake.

ova predstava nije generacijski opredeljena, već naprotiv, tiče se svih nas.

Ovo je „Gospoda mini-

starka“ čitana u kontekstu trenutka u kojem nastaje i ona ima direktnu kopcu sa vremenom u kome je nastala,

a to je tema travestije, odnosno prerusavanja identiteta zarad vlasti, menjanje ličnosti, ludilo vlasti... Podjednako je interesantna svima jer svi delimo isti društveno-politički prostor, svi živimo u istoj zajednici – zaključuje Mandić Rigonat.

Mnogi su posle odgledane predstave isticali da je to najbolja ministarka koju su u životu gledali, pa su i glumci mogli da budu ponosni, što se toliki trud i entuzijazam isplatio.

Posebno sam srećna jer je priča oko predstave konačno zaokružena. Osećam da će ovu predstavu publika voleti

Tanja Mandić Rigonat, reditelj

– Gde god se osebe okrenete, travestije po raznim osnovama koliko hoćete. Nušić je napisao da veliki brodovi imaju plemenitu ideju prevozeći ljude i robu, povezujući kontinente, ali iza njih idu ajkule koje, iako prate te velike brodove, nemaju nikakvu plemenitu ideju. E, naši likovi ulaze u svet velikih ideja kojima nisu dorasli. Dovedu sebe do izopačenja, a kadgod i do travestije – izjavio je Goran Jevtić.

Goran Jevtić povodom premijere „Gospođe ministarke“ u pozorištu „Boško Buha“

Mozaik političkog folklora u liku „Ministarke“

RAZGOVOR

Nušićeve klasike, a možda i više od kapitalnog dela jednog pisca, manifestacija našeg političkog folklora, predstava „Gospođa ministarka“, u režiji Tanje Mandić Rigonat, večeras se premijerno igra u pozorištu „Boško Buha“. Možda više od kontroverzne aktuelnosti vlastožedne žene, pažnju javnosti privukla je podela u kojoj sve uloge igraju muškarci, dok je samo jedna uloga, muška, poverena ženi. Glavnu žensku (ili mušku) ulogu, karakter Živke ministarke, igra Goran Jevtić. Pitali smo ga kako izgleda vlast i borba za nju, u očima žene...

Kako vi vidite paralele između Živkinog mikrokosmosa i Srbije?

- U svom trajanju, već 85 godina, i svojoj savremenosti Nušićeva „Gospođa ministarka“ je prestala da bude pojedinačni član ovog društva ili tek supruga nekog političara, ona je postala matrica ili obrazac ponašanja svakog političara koji ulazi u pozicionu vlast, uglavnom nepripremljeno, iznenada, pa samim tim nekako nedoraslo zadatku, i kao po pravilu, sa viškom emocija a manjkom racia (za razliku od racionalnog na koji sam ovde mislio, uglavnom im ne manjka policijskih racija usmerenih na poslovanja prethodne vlasti).

Zbog svega toga, Živka koju ja igram nije određena polom žene već je ličnost koja se maskira u šta god je potrebno samo da se dokopa vlasti. Njen glavni motiv za ulazak u vlast je osveta za sva poniženja, umišljenu nepravdu, siromaštvo, trpljenje... I sa takvim motivom, najpogrešnijim mogućim, njena vlast je furiozna, kratka, histerična i završava se sunovratom. Ono što je razlikuje od nekih predašnjih ministarki je izmenjen kraj u kojem se još jednom premaskira da bi

se vratila u vlast. Ista, ali u drugom ruhu. Čini mi se da je ona slagalica svih političara koje gledamo, pa je samim tim njen mikrokosmos zapravo politička slika Srbije.

Prerušavanje nije novost u pozorištu. Kako ste vi, kroz ulogu ministarke Živke, doživeli vlastohleplje i na koji način zli dusi vlasti i moći utiču na ovu ženu?

- Prerušavanje, preletanje, prešminavanje, sve je to deo srpskog političkog folklora. U tom smislu je i naša predstava samo obrada naše stvarnosti. To prerušavanje je već toliko tradicionalno u našem političkom životu da predstavu treba posmatrati kao vrlo tradicionalnu, čak konzervativnu. Ako se to nekom ne dopada, onda mu se ne dopada njegova stvarnost.

Rekli ste ranije da imate saosećanja za ovakve ljude, koji su ništa do poluge koje ipak pokreću neke „nevidljive“ sile, ali koji su nesumnjivo poluge zla u društvu. Kako se i da li se one mogu neutralisati?

- Kada govorite o Angeli Merkel, Ketrin Ešton, Madlen Olbrajt, ili bilo kojoj od naših političarki, teško da mislite o njima kao ženama. One predstavljaju simbole moći, nekoga od koga zavisite, ko na izvestan način ima dizgine vaše sudbine u svojim rukama. Tu se brišu polovi i na površinu izlaze ličnosti, karakteri toliko obuzeti sobom i vlašću koji se više ne dele na muško i žensko, već na one koji mole i one kojih se moli. Oni se ne mogu neutralisati, ali se mogu birati i taj izbor je samo vaš. I može im se ne pridavati veći značaj od onog koji zaslužuju. Baviti se sobom, svojim bližnjima i sopstvenim, a ne tuđim životima, ne dozvoliti da vam oni budu važniji od vas samih. Njima će to biti najveća kazna, tako ćete ih neutralizovati.

Aleksandra Malušev

„Gospođa ministarka“ u pozorištu „Boško Buha“

„Gospođa ministarka“ u pozorištu „Boško Buha“

Živka je Srbija u malom

Beograd - Komad „Gospođa ministarka“ Branislava Nušića bezvremeni je podsetnik na našu sklonost ka malograđanskim strastima. Nova adaptacija i režija Tanje Mandić Rigonat osavremenjena je predstava istih ovih zauma, u novom ruhu nove epohe, a premijerno će na sceni pozorišta „Boško Buha“ biti 8. oktobra.

- Sve uloge u predstavi podeljene su muškarcima, osim uloge dečaka kojeg igra Katarina Marković. Tema je travestija, a travestija je srž pozorišta, kada se ljudsko biće prerušava da bi pod reflektorima iskazalo svoju misao, svoj stav i muku. Danas se, osim ljudi, prerušavaju politika i ideje. Vlast u delima Branislava Nušića ukida razum likovima koji su je se dokopali, pa zašto ne bi ukinula i pol. Za

stemu, osetio vibracije vremena koje dolazi i upozorio nas. Njegova je predstava patrijarhalna bajka o ženi-veštici koja je zaposela čestitog čoveka, a to je bilo prihvatljivo u svetu u kojem taj činovnik

Goran Jevtić, koji igra gospođu Živku, ministarku, naglašava da su osobe - poluge vlasti, vredne sažaljenja jer su tu zbog politronstva, spremnosti da služe bez kriterijuma...

Kad muškarac igra ženu

- Kada u predstavi muškarac igra ženu, on nema ženska sredstva da brani ženu koju igra. On može samo da je sagleda sa ljudskošću ili delom muškog mozga. Na taj način, on vidi samo deo ličnosti, kao što i oni koji su poluge vlasti, u ogledalu vide zakrivljenje istine o sebi - kaže Jevtić.

zbog časti daje ostavku na funkciju zbog osećaja sramote. Postoji li danas tako nešto? - pita se Tanja Mandić Rigonat i objašnjava da je kontinuitet mentalnih zauma (međuratni razvoj klasnog društva) iskazan u kostimu koji odražava duh tridesetih godina.

U predstavi igraju i: Vlastimir Velisavljević, Miloš Vlalukin, Viktor Savić, Katarina Marković, Nemanja Oliverić, Nenad Nenadović, Aleksandar Radojčić, Uroš Jovčić, Dragoljub Denda, Marko Janjić, Aleksandar Goranić, Branislav Platiša, Mihailo Todorović, Saša

razliku od Nušića koji na kraju postiže ravnotežu u svetu, katarzu, osvešćivanje zabludelog čoveka, naš kraj je nešto drugačiji... Nemam tu vrstu bolećivosti prema malograđanštini, dok je Nušić, iako je bio sklon patrijarhalnom si-

- Savremenost se ne ogleda u preoblačenju u odeću savremenog doba, već u prepoznavanju ideja i arhetipova, prepoznavanju problema današnjice. Živka je jedan arhetip, ona je Srbija u malom - zaključila je Rigonat.

Simović, Rastko Vujisić, Nebojša Rako, Darko Ivić, Stefan Kovačević, Srđa Bjelogrić.

Premijera je zakazana za uto-rak, 8. oktobar u 20 sati, a reprize za naredni dan u 19.30, kao i 14. i 23. oktobra, u 20 sati. **A. V. M.**

Нушићев хумор је катарзичан и опомињући

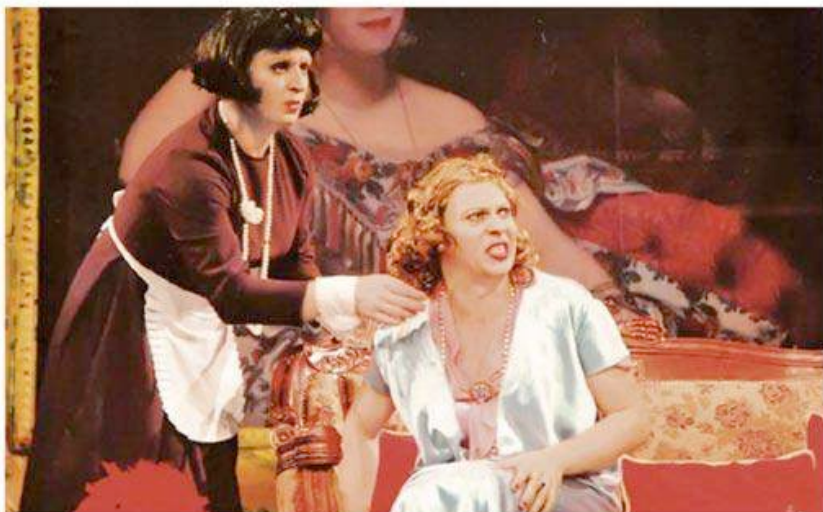
На Вечерњој сцени позоришта „Бошко Буха“ у Београду вечерас ће бити премијерно изведена нова верзија Нушићеве „Госпође министарке“, у мушкој глумачкој подели, у адаптацији и режији Тање Мандић Ригонат. Насловну улогу игра Горан Јевтић, Живкиног мужа министра Симу Михаило Тодоровић, зета Чеду и ћерку Дару - Милош Влалукин и Урош Јовчић, служавку Анку - Немања Оливерић, др Нинковића - Виктор Савић, а једина глумица у представи је Катарина Марковић у улози детета Раке.

Редитељка је на конференцији за новинаре образложила ово „преоблачење“ темом представе, а то је травестија.

„У позоришту се стално прерушавамо, али то је племенита игра која ствара нови смисао и трага за истинама о човеку и животу. Међутим, све више смо сведоци травестије у друштву и политици, прерушавају се и људи и идеје тражећи пожељни имиџ на тржишту борбе за власт и моћ“, рекла је она.

Редитељка је подсетила да код Нушића, који је на тапет ставио мане малограђана, има правде, јер после скандала у новинама министар Сима подноси оставку, чиме је Живка кажњена.

„То данас делује као патријархална бајка. Немам сентимент према тој класи, која је изнедрила најстрашније тоталитарне системе у 20 веку. Наша се пред-

става завршава другачије“, најавила је она. - Ипак, и ова „Госпођа министарка“ биће комична, како је и написано. Живка је архетип, стање свести и српска политика, а њена кућа је Србија данас у малом. Насмејаће публику и слатко и горко. Нушићев хумор је катарзичан и опомињући.

Директор позоришта Бошко Ђорђевић истакао је да је постављање домаћег класика, притом и нашег савременика Нушића на репертоар значајан потез за сваки театар, а посебно за „Буху“, чији је оснивач и дугогодишњи директор била његова ћерка Гита Предић Нушић.

Премијера је заказана баш на дан његовог рођења (8. октобар 1864. - 19. јануар 1938.), а ранијих година у „Бухи“ су извођене и представе „Хајдуци“, „Кирија“,

„Пут око света“, „Сумњиво лице“.

Јевтић, који је дипломирао са монодрамом „Ти ме Живка заборави“, изјавио је да му је у новој поставци значајно што игра жену управо зато што нема „женски мозак“ ни женска средства, него као глумац брани лик на основу његове људске димензије и односа према полугама власти у једном „искривљеном“ свету. На питање да ли ће његова Живка бити симпатичан или негативан лик, одговорио је да му је жао тих људи које борба за власт ухвати као неки демон.

„Постоји и део људскости у њима, али та агресивна борба за власт је најтежи порок, тежи од алкохола и коцке, како је то писао Меша Селимовић“, рекао је он. (Танјуг)

Gospođa ministarka u beogradskom Pozorištu 'Boško Buha'

Gorana Jevtić u ulozi
karijere - kao gđa
ministarka

piše Bojan Munjin

Razigrani đavo na srpski način

NUSICEVA 'Šala u četiri čina', o običnoj ženi iz naroda koja poludi u trenutku kada na vlast dođu 'naši' a ona postane supruga ministra, igrana je valjda - od 1949. godine, kada je nastala u svakom gradu i vokalji južnih slavena. U doba savi sve su 'ministarke' uglavnom igrane kao ironično prisjećanje na neko prošlo vrijeme 'nenarodnih režima', uz podršku općih mjesta balkanskoga mentaliteta i bez nepotrebna izazivanja vruga saluzijama na 'socijalističke gospođe'.

Značajan pomak u odnosu na takav pristup dogodio se ovih dana u beogradskom Pozorištu 'Boško Buha', gdje se premijerno izvele 'Gospođa ministarka' u režiji ZANJE MANDIĆ RAGONAT na bitan način približila današnjem stanju duhova. Za početak, gospođu ministarku igrao je glumac - GORAN JEVTIĆ, a i druge ženske likove odigrali su muškarci. Neobičan postupak redateljica obrazložila argumentom da je prerašavanje odlika današnjega kaotičnoga političkoga života u Srbiji, 'u kojoj se prerašavaju ljudi i ideje radi poželjnog imidža i borbe za vlast i moć, u kojoj vlastohleple ukiđa razum, a traveštija postaje žanr svakodnevice'.

Tako već u najavi nova 'Gospođa ministarka' nije bila mišljenja tek kao 'humor koji ublažava surovost života', kako je o svom komadu govorio Nusić, nego kao tamna kritika aktualnih političkih prilika u Srbiji, u kojoj vladaju neki smiješni ljudi kojih se u isto vrijeme vrlo plašimo, kako kaže redateljica. Stoga već na samom početku predstave glavni glumac izlazi na rub pozornice u ženskom donjem rublju, stavlja na glavu periku i energičnim pogledom navješćuje gledatelju da je do kraja još svašta spreman učiniti.

Brazdarozna gluma Gorana Jevtića u naslovnoj ulozi temeljna je vrijednost i osnove ključ za razumijevanje ove predstave.

Njegova ministarka nije tek provincijalna žena koja se odjednom dokopala moći nego - preko glumčeva luciferskoga izraza lica - postaje slika stanja srpskog društva, u kojem se u politici jedno govori, drugo radi, a treće smišlja, u kojem se gazi preko leževa i prostitucije na svestitu načinu. To dijaloško lice Gorana Jevtića prati čitavu predstavu i stvara zlokoban osjećaj o jednom kontaminiranom načinu ponašanja, koji u svakoj čeliji društva inicira nove metastaze lopovluke, korupcije i bespoštredne borbe za vlast. Kostimi, scenografija i narodna muzika iz 1930-ih upućuju na to da se takav mentalitet do današnjeg dana nije bitno promijenio i da će za svaku vrstu civilizirane uljudenosti Srbiji trebati još dosta muke.

Predstava, nažalost, ima i svoje mane. Osim sjajnog Gorana Jevtića u ulozi gospođe ministarke, što je zasigurno najbolja rola njegove dosadašnje karijere, svi su ostali akteri igrali u manini vesele društvene satire u kojoj nam, kako običava reći splascateljica BILJANA SRBLJANOVIC, 'sve naše najgore osobine postaju simpatične'. Tom zabavnom populizmu, čini se, nije se mogla otići ni redateljica: bez obzira na to što njena 'Ministarka' na ozbiljan način sugeriše 'filozofiju palanke' i mentalni fašizam, publika se beskrajno zabavlja jer, kako to već ide kod Nusića, 'Pera je izbačen iz službe, gospođica Julka je u drugom stanju, a Laza je izgubio na kartama...'. Predstavu je ipak spasila posljednja scena, u kojoj se gospođa ministarka ponovno pretvara u muškarca koji u evropskom odijelu (u skladu s trenutačnim stanjem stvari u srpskoj politici), poput NAPOLEONA, postaje spasitelj čitavog društva. Aluzija je jasna, a nova 'Gospođa ministarka', bez obzira na nedostatke, ipak predstavlja vrijedan pokušaj društvenog dijaloga u zemlji koju vlastiti demoni i dalje drže prikovanom u blatu prevrtljivosti, šovinizma i nemoralu. ■

Разоткривање илузија о власти

Ана Тасић

Нушићеву сочну комедију о ала-ности за влашћу и извитопере-њима која она доноси, редитеља Та-тјана Мандић Ригонат је на сцену позоришта Бошко Буха поставила у врло грубом и радикалном облич-ју. Сценски текст је допуњен Змаје-вом песмом „Српска политика“, агре-сивно отпеваном на почетку и крају представе, хорски и у коду, као и до-датним коментарима који успоста-вљају експлицитну везу са нашом актуелном стварношћу, иако је рад-ња, у погледу сценографије (Ригонат, Бранко Џвијић), костима (Ивана Ва-сић) и музике (композитор Драшко Аџић), смештена у двадесете/три-десете године прошлог века, када је текст написан. Музичка матрица је посебно занимљива јер доноси микс мотива из српског етна и чарлстона, чиме се и звучно одређује присутност различитих, шизофрених утицаја у српској стварности, а реферира се и на гангстерско време на које чарл-стон асоцира, као и на предвечерје ра-ђања фашизма.

Избор да мушкарци играју мушке и женске улоге, а да синчића Раку представља једина глумица, интри-гантан је и у извођачком и у значе-њском погледу. Он отвара бескрајне могућности игре са театралношћу и пољном трансгресијом, али и проши-рује спектар комичких значења. То решење је значајно и зато што суге-рише да је свет окренут наглавачке, да ништа није онако како изгледа, да нема извесности ни сигурности, као ни равнотеже јер је, између осталог,

симболички протеран женски прин-цип који уобичајено конотира кре-ативност, рађање, стварање.

Горан Јевтић у улози Живане Жив-ке Поповић, Госпође министарке, дао је преафектирани лик чије су каракте-ристике, безгранична примитивност и незајажљива глад за влашћу, хипер-трофиране, изцикљале ван сваке кон-троле. Он игра у маниру треша, као да је копија гнусоба излетелих са естра-де. Живка је тако остала без суптил-ности које би њено сценско обличје свакако учиниле естетски значајни-јим, али такав нападан избор није са-мо кључно комичко средство, већ је

„Госпођа министарка“, Бранислав Нушић, адаптација и режија Татјана Мандић Ригонат, Позориште „Бошко Буха“

и значењски оправдан јер предста-вља врло директан, алармантан крик против абнормалности наших време-на. При томе је важно то што ту не-умерену поставку лика прати полна травестија јер она по себи сугерише амбивалентност садржаја и тако зна-чењски допуњује поједностављену грубост лика, чинећи га сложенијим. Даље, избор да мушкарац игра Живку омогућује узбудљиво разрешење, од-игравање заокрета који има убити друштвенополитички смисао. Када се оконча Живкино министровање, Јевтић скида перику и самоуверено

Фото Мика Величковић

Виктор Савић и Горан Јевтић у представи

облачи мушко одело, спремна да про-мени идентитет у предстојећој поли-тичкој каријери. То је врло досетљив, сценски ефектан начин да се исказе превртљивост политичара, чињеница да су суштински неважне идеје које они номинално заступају, те да им је једино битно освајање високог поло-жаја, прилике за парадирање и лично профитирање. Такође, то наглашава-ње тренутка прерушавања, не само у разрешењу, већ и на почетку предста-ве, када Јевтић добија перику и пока-зује да му је грудњак шупаљ, даје још чвршће оправдање за естрадну, треш поставку Живке.

Остали ликови су извајани умере-није, што је значењски функционал-но. Изузетно успешно је обликова-на Живкина скрушена ћерка Дара, складно, суздрано и благо (Урош Јовчић), у супротности са мајком јер је жртва њене језиве ароганције и ту-пости. Немања Оливерих је такође суштествено направио лик пренагла-шено женствене, сексепилне, али и манипулативне служавке Анке. Вик-тор Савић одлучно и артифицијелно игра исфолираног и кахиперног Нин-ковића, Саша Симоновић карикатурал-но спузденог Перу писара, док је Не-над Ненадовић убедљиво и комички

продорно дао Ристу Тодоровића, као потпуно неугледног, разроког проста-ка. Власта Велисављевић је користо-љубиви Ујка Ваца, Александар Радоји-чић уверљиво самоуверена Соја, док је Милош Владукин у улози рацио-налног Челе најближи реалистичкој игри. Катарина Марковић је створи-ла наглашено крут, делартеовски по-кретан, мизансценски жив лик сина Раке, без женствености...

Упечатљивом финалу представе, живописном приказу хаоса пред Жив-кин привремени губитак власти, до-приноси и веома домишљат поступак поставке групе епизодних ликова на простор иза огромног рама где је пре-тога стајао кичасти министаркин пор-трет. Он је повучен након сцене поро-дичног окупљања, са значењем насле-ђивања краја њеног функционерства. Као да су замрзнути у тој живој слици, они мирно прате развој догађаја, ства-рају некаку равнотежу у том хаосу, представљају посматраче који својим неким присуством дискретно прете, подсећају на то да бахатост функцио-нера има кратак рок трајања. Власт и моћ су само привремене заблуде, илу-зије које изазивају болне потресе на-кон неминовног пада, болије ако су илузије биле веће.

Мушка „Министарка” и женски „Маратонци”

У Звездара театру у току су припреме представе „Маратонци” у којој Топаловиће играју жене, у режији Милице Краљ

У најновијем позоришном хиту „Госпођа министарка” режисерке Тајане Мандић Ригонат, у Позоришту „Борисо Буха”, женске улоге поверене су мушкарцима, са основном идејом да се укаже на општу моралну трагедију. Идеја да мушкарци тумаче женске улоге наслеђена је још од античке Грчке и времена Шекспира када су све улоге тумачили глумци, јер је женама било забрањено да глуме.

Редитељ Јагош Марковић давне 1996. године дошао је на идеју да на „женски” начин прочита Коњачевићеве „Маратонце” у Новом Саду. Са овим специфичним рукописом новосадска глумачка екипа је гостовала на многим фестивалима и освојила многобројна признања.

Сличан режисерски принцип Марковић је нешто касније применио и у представи „Скуп” у Југословенском драмском позоришту 2002. године, у којој је Ђурђија Цветић била деда Скуп, Александар Срећковић госпођа Добре, Бранка Веселиновић Дуњо Црно.

У Позоришта на Теразијама већ 23 године тражи се карта више за мјузикл „Неки то воле вруће” у којој глумачки пар Раде Марковић и Светлана Гончић тумаче Шоа и Черија, несодобљиве јунаке који муку муче са штиклама, хаљаницама и свиленим чаропама на сцени.

Егон Савин својом идејом да жен-

ску улогу Порције у делу „Млетачки трговац” В. Шекспира повери Драгана Мићановић, у великој мери обезбедио је дуговечност овој представи, у продукцији ДП-а.

Мушка „Госпођа министарка” готово се поклопила са рађањем нове женске верзије приче о шест генерација фамилије Топаловић која се бави производњом мртвачких сандука, а коју је у свом драмском преврту „Маратонци” трич појасни крут” овековечно драмски писац Душан Коњачевић још 1972. године.

Овога пута биће представљена женска породица Топаловић која ће први сусрет са публиком имати у суботу

14. децембра на сцени „Дашило Бата Стојковић” Звездара театру у Београду, у режији Милице Краљ.

Најстарију Максимилијанку Топаловић тумачиће Нела Артерић. Њену кћерку Аксентију Љилана Драгутиновић. У лику Милунке наћи ће се Милка Филиповић, Лакицу игра Елизабета Ђоревска, Мирку Катарина Жутућ, Ђенку Христина Поповић, а Биљу Питовку Тијана Давчевић. Познат је и мушки део екипе: Кристијана ће играти Мики Дамјановић, Оливера Александар Алач, Сидеографију ради Милица Бајић Ђуров, а костиме Марија Опачић.

– Можда није ни паметно радити

Женски Топаловићи у представи Јагоша Марковића из 1996. године

Горан Јевтић као Живка министарка

Милица Краљ

Фото Виктора Минача

Фото Едмундо Лунчић

Фото З. Краљевич

мушки римејк „Маратонаца” с обзиром на културно истоимену представу у Ателјеу 212, касније и филм. Онда је у питању женска породица Топаловић која нема мушке главе. Све је додатно неубичајно. Заменом женског у мушко добили смо једнакост са заменом идентитета, морала, вредности, свега онога што ми данас живимо – објашњава Милица Краљ и додaje:

– Идеја да прочитамо „Маратонце” са женском поделом отворила нам је могућност да на духовит начин Коњачевићев текст додатно проговорим о потпуном ужасу у којем живи породица данас у Београду. Дакле, ствари смо обрнуле и добиле утисак света у којем се више не зна ни ко шта ради, ни коме шта припада. Сви се боре за своје парче власти. У питању је, заправо, свет без љубави. Суштински овај прича делује као нека врста хорора и вестерна која наговештава да је настала извесна пустош да ли после ратова, обрачуна навијачких банда... Оно што је чињеница јесте да више нема мушкараца. Они изумиру, а и они који су остали више не владају собом.

Милица Краљ у исто време наслућује каква ће бити реакција мушког

дела публике на женску породицу Топаловић.

– Мислим да ће ова представа мушкарцима бити најзабавнија. Вероватно ће мислити да су жене још чудније ако их уопште нема. Шалим се. Ствар је у поремећеним вредностима, и један и други пол је правно грешко, изостравањем односа, ропацијом дошли смо до тоталног бесмисла у којем се више не зна ни шта ко ради, шта је коме природно стање, шта неприродно.

Ипак, режисерка женских „Маратонаца” не бежи ни од става да су жене у својим прохтевима постале јако агресивне.

– И то је истина. Мушкарци и жене су равноправни, али ако замене неке своје базичне, генетски предоређене радње, долази до тектонског поремећаја. То бић измагла светом опште агресије жена према мушкарцима, мушкараца према мушкарцима, деце према родитељима, родитеља према деци. Зато кажем да је то свет без љубави. Суочавамо се са наједном људи који покушавају да се снају у времену које нам на сваком пошкву показује да никоме није потребно.

Б. Г. Гребешанин

6. Финансирање	Програмски трошкови	Зараде и солид. пом.за запосл.	Редовни материјални и стални трошкови	Инвестиције и инвестиционо одржавање опреме	УКУПНО
Структура прихода					
1. Буџетска средства					
- Града	9.745.150,00	55.759.000,00	12.361.497,37	1.814.497,00	79.680.144,37
- Републике		.			
- општине					
2. Остали извори					
- донације*				9.672.408,93	9.672.408,93
- спонзори					
- приход од реализације програма (улазнице, чланарине и др. програми)	250.00000	5.076.000,00	20.462.397,00		25.788.397,00
- приход од услуга					
- остали сопствени приходи			1.560.103,00		1.560.103,00

*) уколико су у питању иностране донације доставити копије преведених уговора и искоришћеност средстава у 2014.г.

У прилогу доставите Одлуку Управног одбора о утврђеном ценовнику програмских услуга за 2014. и 2015. годину (цене улазнице, чланарине и др. програма)

1. Извештај усвојен од стране Управног одбора, дана (одлуку доставити у прилогу)
2. Оцена реализованих програма од стране Управног одбора

Управни одбор је по разматрању поднетог извештаја изнео задовољство у вези са реализованим програмом, нарочито ако се при том имају у виду и околности у којима је он реализован.

Управни одбор је такође једногласно заузео став да је неопходно ангажовање на побољшању сарадње односно боље посећености позоришта од стране школа. У том смислу предлаже ангажовање не само директора позоришта и запослених, већ и чланова самог Управног и Надзорног одбора, пре свега кроз контакте са Министарством просвете и Министарством културе и информисања, те тражењем њихове међусобне сарадње и ангажовањем с тим у вези.

3. Оцена програма и посебне напомене директора

Због радова на санацији који су у току Позориште је свој редован репертоар, као и пробе и припреме па и реализације премијера изводило на сценама Атељеа 212, Београдског драмског позоришта, Југословенског драмског позоришта, Дечјег културног центра, Позоришта Душко Радовић на Новом Београду (сада Пинокио) и Установе културе „Вук Караџић“ где се и данас сходно цени закупа и слободним терминима одржавају пробе и програми према плану позоришта за текућу сезону.

Затечено стање по преузимању дужности в.д. директора а које је позориште довело у незавидан положај у смислу финансија и неодржавању токова играјућих представа решено је делимично. У финансијском смислу, сарадницима по разним основама исплаћено је 3.750.000,00 динара дуга (од укупно 6.000.000,00) који датирају из 2010. и 2011. године, као и обнављање декора представа Мачор у чизмама и Петар Пан које ће бити враћене на редован репертоар од следеће сезоне. Дуговања за представу Том Сојер исплаћена су у целости, тако да се и та представа враћа на редован репертоар.

У периоду 2014. године изведено је 8 премијера и при том, с обзиром на претходно наведено стање и услове у којима позориште спроводи свој план и програм, све представе су упркос томе наишле на велики одјек и имале запажен успех. Представа Сан летње ноћи Вилема Шекспира, у режији Ђурђе Тешић ушла је у избор топ 5 културних догађаја у граду. Представа Магареће године Бранка Ћопића, у режији Марка Манојловића ушла је у избор од 10 најбољих представа у Србији.

Датум подношења извештаја
26.2.2015

Директор

Милорад Мандић

Финансијски менаџер
Анђелка Гардашевић

Директор маркетинга
Марија Павловић

Секретар Позоришта
Нада Баша